

ты мой дълбочины казване ми всякога, и ми извѣстяваше, че е близо въздаяніе-то на злици-ты ни: зашто да не съмь слушалъ тоя гласъ? Отъ сичкы-ты съкровища колкото съмь събралъ чрѣвъ убійство-то и грабителство, днесъ не ми остава ничто. Ако бѣхъ живялъ почтенно и да работѣхъ съ трудъ убо, нѣ съ добръ съвѣсть, колко ли благополученъ щяхъ да бѣдѣхъ! Сега паднахъ въ Божи-ти рѣцѣ; той открыва и наказва виноваты-ты; той ны хвърга нынѣ на дѣно-то у това узилище! Ничто веке нѣма да ся надѣя тука; Давно да можяхъ послужи за примѣръ на малы-ты, колко-то ся мамать за да не подпадѣтъ въ прильстеніе! давно можяхъ ти да ся не срынахъ като мене, въ бездѣ-тъ на това обаянно състояніе”!

Додѣто разбойници-ти оцлаквахъ честь-тъ си, Хрістодуль ся приуго-